

תת"ע 5301/04/19 - נועם נמט נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5301-04-19 מדינת ישראל נ' נועם נמט
תיק חיצוני: 11200869839

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	נועם נמט
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.5.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 12.4.19 כתב אישום המייחס לו עבירה אי ציות לתמרור 301 (זכות קדימה), עבירה מיום 1.4.19. הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 6.5.19, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 3.6.19 ביקש הנאשם לדון שוב בעונש; וטען כי היה חולה ולא יכל להגיע לדין; וכי העונש שנגזר עליו הינו חמור במיוחד.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, על אף היעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש זומן כדין לדיון, אלא שלטענתו לא יכול היה להתייצב לדיון עקב מחלה, וצורף לבקשה אישור מחלה לימים 5-8/5 שהופק בדיעבד ביום 11.5.19.

משלוח אישור מחלה לאחר הדיון, אישור מחלה שהופק 5 ימים לאחר הדיון, ומתייחס בדיעבד ליום הדיון ללא פירוט המניעה הרפואית להתייצבות, אינו יכול להועיל למבקש (ראו רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013); ורע"פ 7122/07 **טהא חיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.01.2008)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 46693-11-12 **שמואל יוסף השמשוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.11.2012); עפ"ת (מחוזי מרכז) 24790-04-16 **עמרם אור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.07.2016).

יתרה מכך, בענייננו, המבקש חלה יום לפני מועד הדיון, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. משלא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו (ע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סנינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005)). וראו גם דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (20.1.2006): "מי שחלה, יפנה לבית-המשפט לפני המועד הקבוע, ולא לאחריו".

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בענייננו, לא נגרם למבקש עיוות דין בכך שהורשע שלא בנוכחותו מאחר ובטיעונו לא הציג טענת הגנה אשר יש בה כדי להביא לזיכוי, ולמעשה כל טענתו מתמצית בעונש שנגזר עליו.

ביחס לטענות לחומרת העונש - משנגזרו על הנאשם קנס כספי בסך של 1000 ₪ ופסילה על תנאי של חודש לשנה, אני סבורה כי אין מדובר בסטייה מרמת הענישה המקובלת, ואין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ט, 07 יולי 2019, בהעדר הצדדים.